

DEN NORSKE KIRKE
Prosten i Laksevåg

Det kongelige kultur- og kirkedepartement
Postboks 8030 Dep

0030 Oslo

dok 57

Kultur- og kirkedep. KI	
Saksnr. 03/385	Dato 01/2003
Kode 540	Beh. KRS

Høringsuttalelse fra prosten i Laksevåg til forslag om ny tjenesteordning for proster og til endringer i tjenesteordning for menighetsprester.

Viser til brev av 10.10.03 fra Departementet med forslag til ny tjenesteordning for proster og menighetsprester, hvor en ber om uttalelse innen 28. november.

Jeg vil slutte meg til grunnleggende elementer i de to endringsforslagene:

- Det legges tilrette for en bedre ledelse av prestetjenesten ved at prostens geistlige lederfunksjon blir styrket.
- Det kan i noen grad være hensiktsmessig å utvide prestenes tjenesteområde fra prestegjeldet til prostiet.
- Det legges til rette for større fleksibilitet og at prestene i større grad skal arbeide i team og at den enkeltes nådegaver og spisskompetanse kan utfoldes i en større sammenheng.

I hovedsak mener jeg at de to forslagene til tjenesteordninger er et fremskritt og er med på å legge til rette for at den enkelte prest får bedre tjenestevilkår. Samtidig vil den enkelte menighet få en tilfredsstillende prestetjeneste.

Noen problemområder kan de to forslagene komme bedre til rette med:

Prost

- I det nye utkastet til tjenesteordning ligger det innfelt at prostens tjeneste, skal rettes mot prostiet i sin helhet og i sin fulle bredde. I Laksevåg er det etablert forskjellige samarbeidsfora hvor menighetsrådsledere, sokneprester, daglige ledere o.a. er med (prostiforum, ledersamlinger, prostidager o.s.v.) Vi er også i gang med å utvikle felles strategier i prostiet. Jeg ser det som ønskelig å styrke denne samhandlingen, og derfor bør det formuleres målsettinger for fellesskap og samarbeid i prostiet knyttet til prostens virksomhet. I forlengelsen av dette vil jeg også uttrykke mitt ønske om at arbeidsgiveransvaret i kirken så snart som mulig blir samlet. Prostiet bør på en tydeligere måte bli et strategisk nivå for menighetene og de tilsatte i kirken og i tjenesteordningen bør det uttales at prosten har et ansvar for dette.
- Spørsmålet om prosten bør fritas for sokneprestansvar, er jeg usikker på. I dagens situasjon opplever jeg som prost at det er avgjørende viktig å ha feste i et prestegjeld. Og kanskje kan denne ordningen bevares, hvis bare sekretærhjelpen for prosten blir ytterligere utvidet.

Menighetsprest

Generelt deler jeg den oppfatning at presten i den nye tid bør ha hele prostiet som tjenestedistrikt, men at den enkelte prest bør ha et spesielt arbeidsområde som er mindre. Dette særskilte arbeidsområde bør i Laksevåg's tilfelle være en menighet.

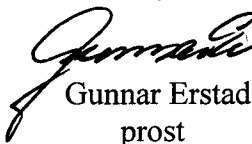
Den store utfordringen vil bli å opprettholde tilknytningen og nærheten mellom prest og menighet slik den er hos oss i dag, samtidig som en åpner for smidighet og fleksibilitet. Kan dette gjøres på en god måte, vil gevinsten bli bedre regulering av arbeidstid, samarbeid i forskjellige situasjoner, større mulighet for spesialisering, mer teamarbeid...og prosten vil få bedre marginer i disponeringen av personalressursene.

Jeg tror noen forutsetninger/endringer/forbedringer må foreligge skal dette kunne skje:

- Først må jeg si at det er beklagelig at gjennomføringen av endringene er vanskeliggjort ved at menighetsrådene ikke i særlig grad har fått behandle saken og prosten ikke har hatt tilstrekkelig tid til drøftinger med menighetsprestene.
- Det er et spørsmål hvor det er blitt av menigheten i forslaget til tjenesteordning for menighetsprester. Spesielt er spørsmålet påtrengende under §2 hvor prestens pastorale ansvar for en menighet er fraværende. §2, "formålsparagrafen", bør avspeile at presten har et pastoralt ansvar for en menighet og ikke bare skal utføre kirkelige handlinger innenfor et geografisk område. Det er kanskje grunn til å orientere prestatjenesten mer ut fra presten sitt ansvar enn fra prestens oppgaver. Jeg har dog merket meg departementets målsetting om å "bevege seg fra tradisjonell regelstyring mot en mer mål- og resultatorientert styring av prestatjenesten. Som prost vil det selvsagt være enklere å lede på grunnlag av en mål- og resultatorientering.
- Prestens pastorale lederansvar i forhold til sitt særskilte arbeidsområde må komme tydeligere til uttrykk, og det må klargjøres at prestens lederansvar er annerledes utenfor dette området.
- Alle prester må bruke et minimum av sin arbeidstid (for eksempel 80%) på sitt særskilte arbeidsområde. Størrelsen bør fastsettes i instruksen og beregnes ut fra hvor arbeidskrevende vedkommende arbeidsområde er.
- Det er enormt viktig for meg å fremholde at alle prester bør plasseres på samme lønnstige, ha samme tittel og så langt som mulig ha samme omfang hva gjelder ansvar. Dette er en helt nødvendige forutsetninger for å oppnå den ønskede fleksibilitet og gi prosten en troverdig utøvelse av lederskapet overfor *alle* prestene i prostiet.
- Jeg håper ikke det blir slik at prester som er i tjeneste i dag, kan reservere seg mot å utvide tjenestedistriktet.

Laksevåg, 28. november 2002

Vennlig hilsen

Gunnar Erstad
prost

